

תקופת המחקל: 2002-2002

תקופת המחקל:

252-0217-02

ລוד מחקל:

Subject: A NEW APPROACH FOR SENESCENCE INHIBITION IN CUT FLOWERS

Principal investigator: DAVID GRANOT

Cooperative investigator: MEIR SHIMON, SONIA PHILOSOPH-HADAS

Institute: Agricultural Research Organization (A.R.O.)

שם המחקל: גישה חדשה למניעת הצהבת עלוה בפרחי קטיף

חוקר הראשי: דוד גרנות

חוקרים שותפים: שמעון מאיר, סוניה פילוסוף-הדאש

מוסד: מינהל המחקר החקלאי, ת.ד. 6 בית דגן
50250

תקציר

הזדקנות עלוה מגבילה את משך חי האגרטול של פרחי קטיף שונים. במקרים רבים העולה מצהיבת בעוד התפרחות נשארות איקוטיות ודקורטיביות למשך זמן ממושך. **במהלך העבודה** זו בחנו אפשרות לעכב הזדקנות עלוה של פרחים קטופים על ידי מעכבים של האנזים הקסוקינאז, אבץ וגלוקוזאמין. פרחי קטיף שונים נבחנו במהלך השנה שבה מומן המחקר: שושן, ורונית, קיפודן, סולידיגו, מרטיקרייה, אספרגוס, מגנית והדאש. הפרחים הקטופים הוטענו בריכוזים שונים של מעכבי הקסוקינאז במשך 24 שעות, או הושמו בתמיסה המכילה את המעכב במשך כל תקופת הניסיון, וכצוב הזדקנות העולה נבחן. ריכוזים אופטימליים לעיכוב הזדקנות נבחנו. עם כל מעכב לגבי כל אחד מהצמחים. במגנית, הדס אספרגוס וושושן, ניכר עיכוב בקצב הזדקנות העולה בעקבות הטיפול בمعכב הקסוקינאז. בשאר הפרחים לא אובייחנה השפעה מובהקת על קצב ההזדקנות.

מסקנות - ניסיונות אלה תומכים במציא הקודם שהקסוקינאז מעורב בברית הזדקנות עלוה וشعיכוב פעילותו עשוי לעכב הזדקנות. אולם מידת העיכוב כפי שנצפתה בצמחים שנבדקו בניסיונות שנערכו עד כה לא הייתה דרמטית כדי להצדיק שימוש מסחרי בשיטה.

דו"ח מסכם לתכנית**252-0217-02****גישה חדשה למניעת הצהבת עלוה בפרחי קטיף****מאת**

**דוד גראנות - גידולי שדה, מינהל המחקר החקלאי, מרכז ולקני
דבורה שורצברג - גידולי שדה, מינהל המחקר החקלאי, מרכז ולקני
סוניה פילוסוף-הדים - חקר תכורת חקלאית לאחר הקטיף מינהל המחקר החקלאי, מרכז ולקני
שמעון מאיר - חקר תכורת חקלאית לאחר הקטיף מינהל המחקר החקלאי, מרכז ולקני**

A new approach to inhibit senescence in cut flowers**By****David Granot – Field Crops, Agricultural Research Organization, The Volcani Center****e. mail: granot@agri.huji.ac.il****Dvora Swartzberg - Field Crops, Agricultural Research Organization, The Volcani Center****Sonya Philosoph-Hadas -Technology & Storage of Agricultural Products, The Volcani Center****Shimon Meir - Technology & Storage of Agricultural Products, The Volcani Center**

March 2003

אדר תשס"ג

המצאים בדו"ח זה הינם תוצאות ניסויים ואינם מהווים המלצות לחקלאים**חתימת החוקר: דוד גראנות****תקציר**

הזדקנות עלוה מגבילה את משך חי האגרטול של פרחי קטיף שונים. במקרים רבים העלווה מצהיבה בעוד התנפרחות נשארות איקוטיות ודקורטיביות במשך זמן ממושך. בעבודה זו בחנו אפשרות לעכב הזדקנות עלוה של פרחים קטופיים על ידי מעכבים של האנזים הקסוטוקינאז, אבץ וגולוקוזומאין. פרחי קטיף שונים נבחנו במהלך השנה שבה מומן המחקר: שושן, רורНИקה, קיפודן, סולידיוגן, מרטיקריה, אספרגוס, מגנית והדים. הפרחים הקטופיים הוטענו בריכוזים שונים של מעכבי הקסוטוקינאז במשך 24 שעות, או הושמו בתמיסת המכללה את המ.ucב במשך כל תקופה הנסיכון, וקבע הזדקנות העלווה נבחן. ריכוזים אופטימליים לעיכוב הזדקנות נבחנו עם כל מעכב לגבי כל אחד מהצמחים. במגנית, הדס אספרגוס ושושן, ניכר עיכוב בקצב הזדקנות העלווה בעקבות

הטיפול במעכבי הקסוקיניאז. בשאר הפרחים לא אובחנה השפעה מובהקת על קצב ההזדקנות. נסיוונות אלה תומככים במציאות הקודם שהקסוקיניאז מעורב בבדיקה הזדקנות עליה ושייכוב פעילותו עשוי לעכב ההזדקנות. אולם מידת השייכוב כפי שנצפתה בצמחים שנבדקו בנסיבות שנורכו עד כה לא הייתה דרמטית כדי להצדיק שימוש מסחרי בשיטה.

מבוא

פתרון בעית ההזדקנות המוקדמת של העלווה בפרחי קטיף ובענפי קישוט חיוונית ביותר כדי לשפר את איכותם ולהרחיב את הייצור שלהם. הדבר חשוב במיוחד לאור המגמה המתפתחת בשנים האחרונות להובלה ימית של פרחי קטיף שמרתת להוזיל עליות. הטיפול הנפוץ לעיכוב הזדקנות בחלק מהמינים הוא טיפול הורמוני כמו הטענה בג'יברLIN בפרחי גיאופיטים או ציטוקיניין בפרחים משפחת המצליבים. אולם בשל עלות גבוהה הטיפול בג'יברLIN אין מושם בצורה נכונה על ידי רוב המגדלים, שכן חלקם מטיענים במינון מופחת מטעמי חסכוν וחלקים לא מטיעין כלל. ישום לא נכון או חסר יישום פוגע באיכות ובתדירות הפרחים המיוצאים מהארץ. טיפול חלופי אחר לעיכוב הזדקנות עליה ותפרחות מבוססת על שימוש במערכות סינטזה (AVG) או פעילות (STS, MCP-1). טיפול של אטיילן באותם פרחים הרגיסרים להורמן זה (סולידגנו). אך גם למערכות האטיילן יש חסרונות הנובעים בעיקר בעלות גבואה יחסית, בעיות ביישום, יעילות נמוכה לאורץ זמן (AVG, MCP-1), או רעליות לאדם ולסביבה (STS). לאור המוגבלות המזכורות של הטיפולים הקיימים כיר לעיכוב הזדקנות, נוצר הצורך בפיתוח גישה חדשה לנושא.

לאחרונה חפנו שהקסוקיניאז, האנזים הראשון במטבוליזם של סוכרים, מבקר הזדקנות של עליים (Dai et al. 1999). כמו כן מצאנו שבקרה זו זומיננטית על פני בקרה הזדקנות ע"י ציטוקיניין (Granot et al., unpublished). שימושות הדבר היא שבידינו כלי חדש לבקרה הזדקנות עליה. בהסתמך על למצוא זה הנחנו שייכוב פעילות של הקסוקיניאז יעכ卜 הזדקנות עליה. ואכן, במחקר ראשוני שערכנו עם פרחים קטופיים של שושן ראיינו שהטענות במינים נמכרים של מעכבי הקסוקיניאז, גלוקוזאמין, מנעה הדקנות של העלווה ללא פגיעה בפרח. במחקר אחר שערכנו זה מכבר מצאנו שגם מעכבי הקסוקיניאז, בדומה לתוצאות שטרם פורסמו. בהסתמך על ממצאים ראשוניים אלה הצענו לבחון את השימוש במערכות הקסוקיניאז - גלוקוזאמין ובץ - כאמצעי ידידותי, זול, פשוט ויעיל כדי לעכב הזדקנות עליה של פרחים קטופיטים.

מטרת המחקר אם כן הייתה לפתח שיטה חדשה, יעילה וזולה, לעיכוב הזדקנות עליה של פרחי קטיף שונים המבוססת על עיכוב פעילות האנזים הקסוקיניאז, לבחון את אפשרות יישומה במשלוחי פרחים לחו"ל בהובלה אווירית או ימית.

פרוט הניסויים שבוצעו

במהלך המחבר בדקנו את השפעתם של ריכוזים שונים של גליקוזאמין ואבץ על הזרקנות עליה של פרחים קטופים שונים. הבדיקות נערכו עקבות טיפול הטענה של החומרים במשך 24 שעות.

בתחילת נערך נסיוון מקדים עם פרחי שושן שהוטענו בריכוזים הבאים של M $50, 10, 2$ גליקוזאמין, ו- $0.1, 1, 10\text{mM}$ אבץ סולפט. בניסיוון זה העלים והפרחים נפגעו בכל הריכוזים שנבדקו ועל כן בנסיבות הבאים השתמשנו בריכוז נמוך יותר של המרכיבים: M $0.01, 0.001, 0.1$ גליקוזאמין, ו- $0.001, 0.01$ אבץ סולפט.

mM 0.05 אבץ סולפט. כמעט בכל הניסיונות מצאנו שהריכוז

הגובה של המרכיב גרם לפגיעה בעלים (התיבשות או האצת הזרקנות) ועל כן הנחנו שאנו נמצאים בטוחה הנכון של הריכוזים. בניסיוון עם פרחי שושן נמצא שלאחר הטיפול של גליקוזאמין או אבץ בריכוזים שונים ומרכיב אחורי הצמחים במהלך שבועיים

מה הטיפול, יש כמות גבוהה יותר של

כלורופיל בעלים שהוטענו באבץ, ממצא

שמייד על האטת תהליכי הזרקנות

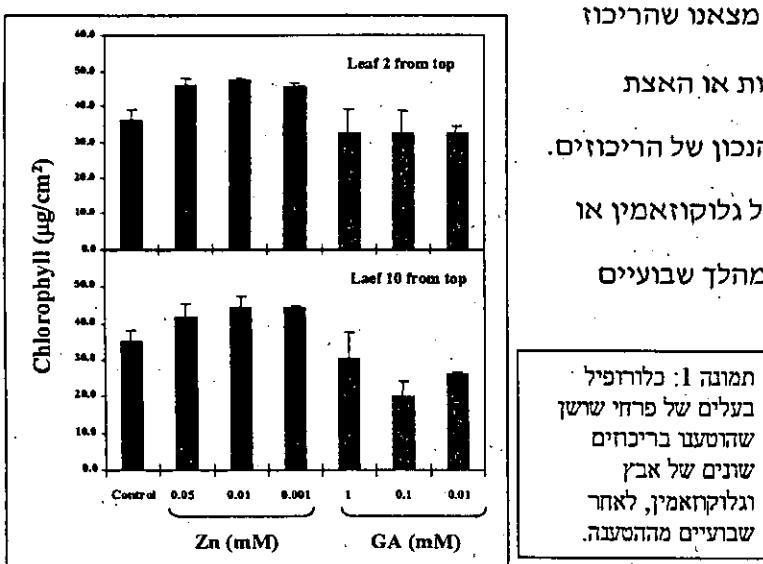
(תמונה 1). אולם על אף ההבדל בריכוז

הכלורופיל לא היה הבדל בולט לעין במופיע

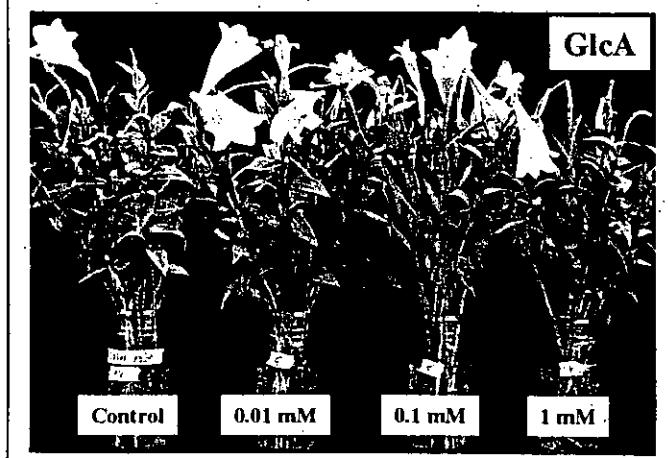
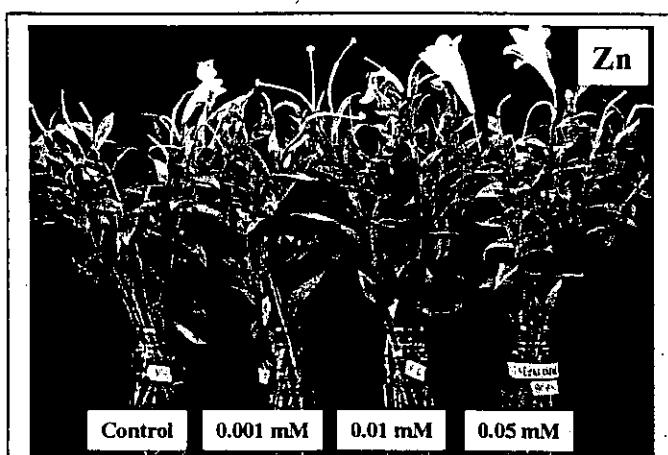
הצמחים (תמונה 2), אם כי העלים של הפרחים

שהוטענו ב- $M 0.01$ אבץ נראה מעט יותר

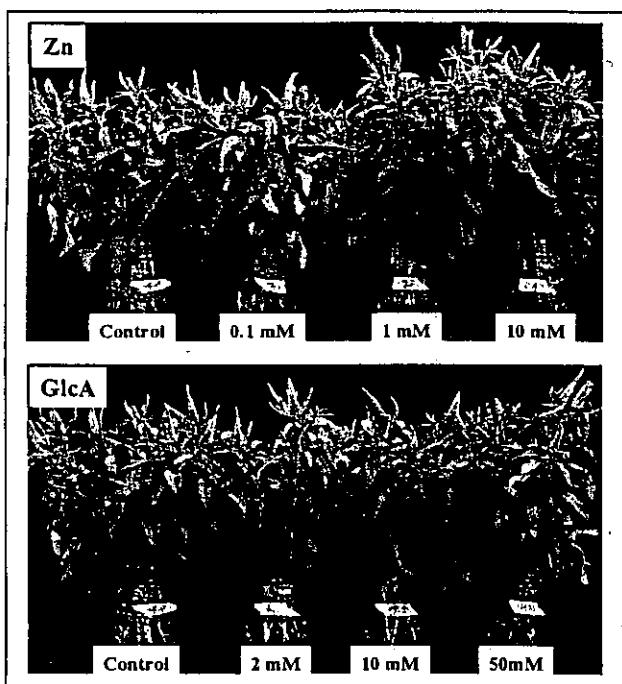
ירוקים.

תמונה 1: כלורופיל בעלים של פרחי שושן שהוטש בריכוזים שונים של אבץ וגליקוזאמין, לאחר שבועיים מהטיפול, יש כמות גבוהה יותר של כלורופיל בעלים שהוטענו באבץ, ממצא שמייד על האטת תהליכי הזרקנות (תמונה 1). אולם על אף ההבדל בריכוז

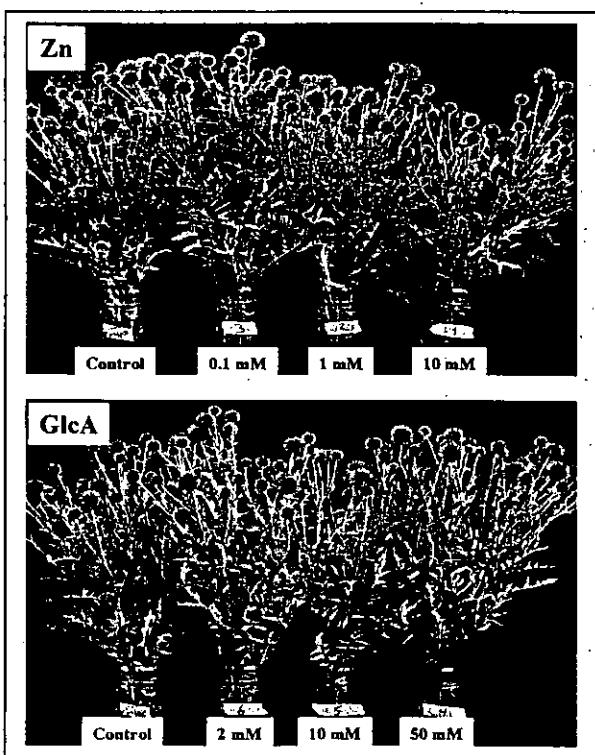

תמונה 2: פרחי שושן שהוטש בריכוזים שונים של אבץ וגליקוזאמין, שבועיים לאחר הטיפול.

בניסוי הטענה אחר עם פרחי ורוניקה השתמשו ברכיבים הגבוהים יותר של המרכיבים. שלא כמו פרחי שושן שנפגו ברכיבים אלו, פרחי הורוניקה הראו רגישות רק לרכיב גבוה ביותר של המרכיבים (תמונה 3). אולם ברכיבים הנמוכים יותר של המרכיבים לא ניכרה האטה בולטת לעין בהצבת העלים.

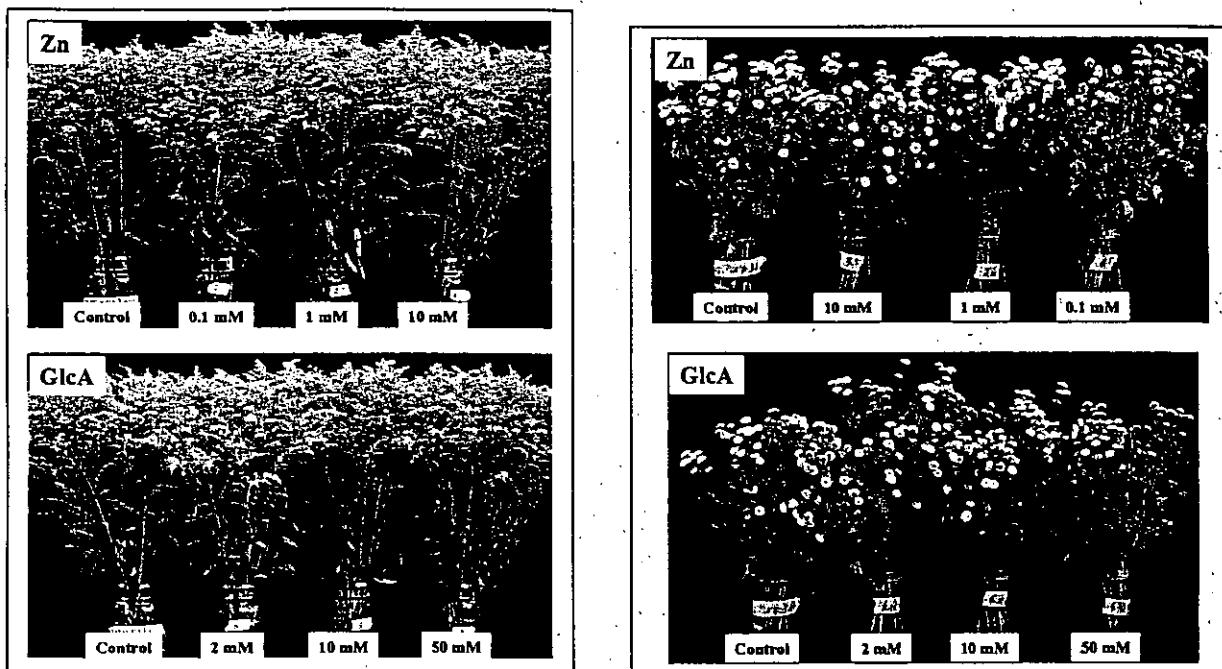
תמונה 3: פרחי ורוניקה, שביעיים לאחר שהוטענו ברכיבים שונים של אבן גולוקחאמק.

ניסוי נוסף נערכ' עם פרחי קיפודן שהוטענו ברכיבי הקסוקינאז. הפרחים נחשפו לטימולציה של הובלה בת שבוע בתנאי חושך בטמפרטורה של $6^{\circ}C$. לאחר מכן הפרחים הועברו לאגרטלי מים למתקב אחרי הזדקנות העלים (תמונה 4). בניסיונות עם קיפודן העלים התיבשו יותר מאשר הצעיבו. ברכיב של MgO 1 אבן התיבשות העלים הייתה פחותה אולם לא במידה מספקה להצדיק שימוש מסחרי.

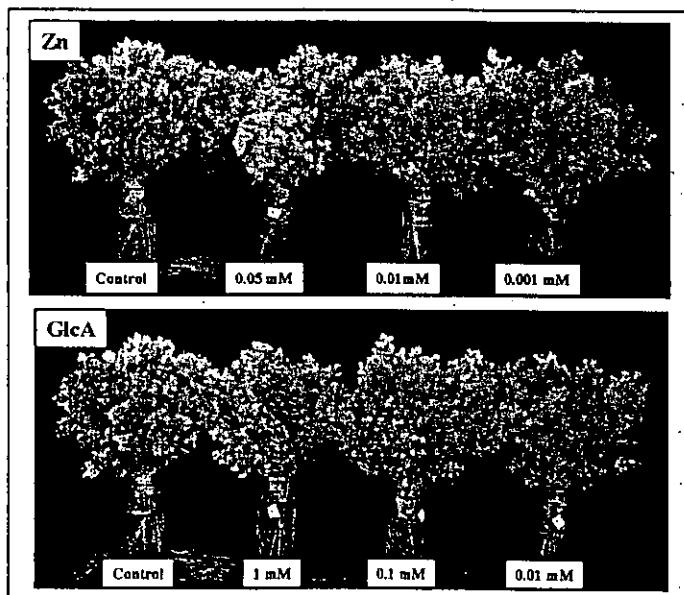
תמונה 4: פרחי קיפודן, לאחר שהוטענו ברכיבים שונים של אבן גולוקחאמק ונעשה טיפול זמני של MgO .

בניסוי עם פרחי מרטיקירה ופרחי סולידיגו נגרם נזק לעליים ברכישום הגבואה של המרכיב אולם ברכישום הנמוכים יותר, הגם שלא נגרם נזק לעליים, לא היה עיכוב ניכר בהצחתת העליים (תמונה 5-6).

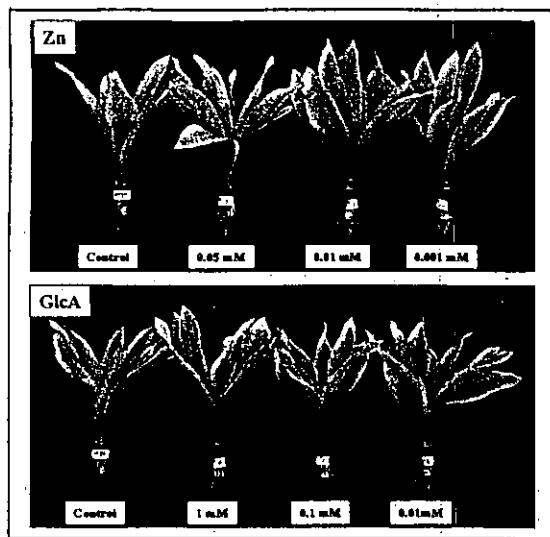
תמונה 6: פרחי סולידיגו שהוטענו ברכישומים שונים של אבץ ונגולוקוזאמין לאחר שבטים של שהיה באנרגטול.

תמונה 5: פרחי מרטיקירה שהוטענו ברכישומים שונים של אבץ ונגולוקוזאמין לאחר שבטים של שהיה באנרגטול.

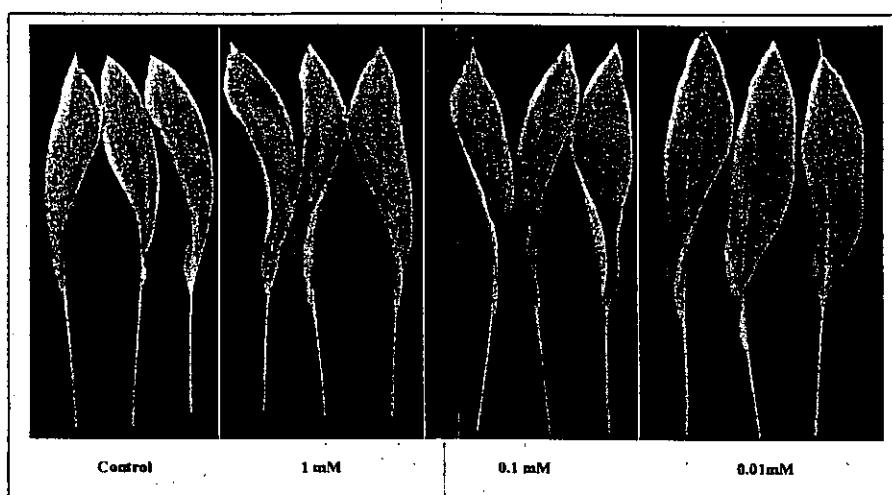
בענפי אספרגוס קיימת בעיה של הזדקנות מואצת, החמה ונשירת עליים מסיבית. בניסויו עם ענפי אספרגוס שהוטענו במרכיב נמצא שגולוקוזאמין ברכיזו של 0.1 mM האט את קצב ההחמה של העליים אולם לא את הנשירה שליהם (תמונה 7).

תמונה 7: ענפי אספרגוס שהוטענו ברכישומים שונים של המרכיבים לאחר שבטים של שהיה באנרגטול.

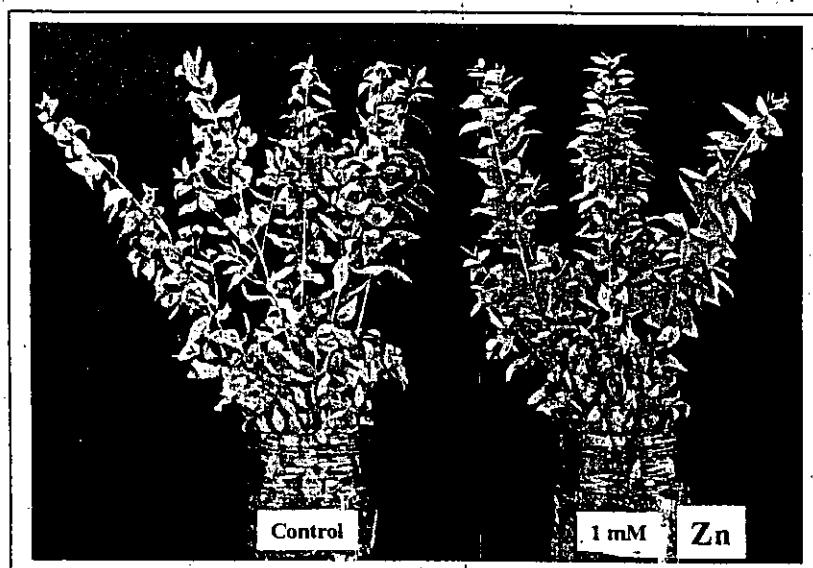

השפעה בולטת הייתה עם עלים של מגינית שהותענו בריכוזים שונים של המعقבים. הדבר ניכר פחות באגרטיל (תמונה 8) אולם בפריסחה של שלושת העלים המצהיבים ביותר בכל טיפול בלט ש גליקוזאמין עיכב את הזדקנותם, במיוחד ברכיב M ת' 1 (תמונה 9).

תמונה 8: על מגינית שהותענו בריכוזים שונים של המعقבים לאחר שלושה שבועות נוספים של שהיה באגרטיל.

תמונה 9: שלושת העלים המודכנים ביותר בכל אחד מהטיפולים בגליקוזאמין.

תמונה 10: ענפים של הדס שהותענו באבן במשך 24 שעות, שהו בחורש שבועיים, ואחר כך באור שבועיים נוספים.

M 1m. בעוד שבבקרות העלים החלו להציב ולהתייבש, העלים שהותענו ב- M 1 אבן נשאו רעננים (תמונה 10).

סיכום

מטרות המחקר

מטרת המחקר הייתה לפתח שיטה חדשה, ייעילה וזולה, לעיכוב הזרקנות עלולה של פרחי קטיף שונים המבוססת על עיכוב פעילות האנזים הקסוקיניאז.

עיקרי הניסויים

הניסויות נערכו על מגוון של פרחים ועלים קטופים, שעון, רוניקה, קיפודן, מרטיקריה, סולידגו, אספרגוס, מגנית והדס. החומר הצימי הוטען הריכוזים שונים של גלוקוזאמין או אבץ, מעכבי הקסוקיניאז, ונערך מעקב אחרי קצב הזרקנות של העולה.

המסקנות המדעיות

מעכבי הקסוקיניאז אכן מאייטים את קצב הזרקנות של חלק מהצמחים שנבדקו, מגנית, שעון, הדס ואולי גם מאייטים את ההחמה של עלי אספרגוס ואת התתיישבות של עלי הקיפודן. לא נצפתה השפעה על צמחי רוניקה, סולידגו ומרטיקריה. מתויאות אלה הסcano שהקסוקיניאז אכן מעורב בברחת הזרקנות של צמחים שונים ושיעיכבו עשוי אכן להאט את הזרקנות. אולם האטת הזרקנות לא הייתה ניכרת דייה כדי להצדיק ישותם עכשו.

הבעיות שנוטרו לפתרון

לצערנו המחקר מומן רק לשנה אחת.

יש מקום לחזור על הניסויות עם צמחים נוספים אולם בעיקר עם צרופי ריכוזים שונים של המעכבים.

הפצת הידע

יכתב מאמר על הנושא. אין מקום להפיץ את הידע למגדלים ולשוקים בשלב זה של המחקר.

מקורות

- Dai, N., Schaffer, A., Petreikov, M., Shahak, Y., Giller, Y., Ratner, K., Levine, A. and Granot, D. 1999. Overexpression of *Arabidopsis* hexokinase in tomato plants inhibits growth, reduces photosynthesis, and induces rapid senescence. *Plant Cell* 11: 1253-1266.